

DESCÂNTECUL ARGINTULUI

Gavriil Stiharul

Argint pe pământ,
astăzi te descânt
cu ramuri de ploaie,
cetină văpaie,
cu fire de lună,
țesute-n cunună
la o mănăstire,
dintre cimitire,
să cobori pe-o scară,
să cobori comoară
până la răscruce,
unde stă pe cruce
Dumnezeul veșnic
luminat de-un sfeșnic,
unde stă cu taină,
pe lemn de icoană,
Preasfânta Marie,
a mea vistierie.

În casa-n ruină,
unde nu-i lumină,
păsările morții,
în puterea nopții,
ciugulesc din viață
până dimineață -
sufletul meu geme
de grele blesteme,
de jertfă de sânge
altarul meu plânge.

Argint pe pământ,
astăzi te descânt
să vii pe lumină
în casa-n ruină
sfințit, la icoană,
și să-mi fii pe rană
un balsam de sfinte,
de bune cuvinte,
și să-mi vii în vise,
unde sunt închise
gânduri de păcate,
patimi îngropate.
Dansând prin cuvinte

ca printre morminte
păsările morții
dau târcoale porții
dincolo de care
Sfântă Născătoare
la viață mă cheamă,
în chip de icoană.

Argint pe pământ,
astăzi te descânt
să te duci la stele,
să ningă cu ele,
s-alunge din noapte
păsările toate.
Amin.